

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

„Nici porțile iadului nu o vor birui”

Sunt unii învățați (cel puțin ei se cred de atari), cari prin toate mijloacele iscodite de Satana, caută să nimicească Biserica lui Christos. Aceștia sunt așa numiții „liber-cugetători” sau „francmazoni” pe cari îi întâlnești aproape pretutindenea: prin ministere, școli, fabrici, bănci, ateliere, cazarme, restaurante etc. Ei poți cunoaște repede după vorbe și fapte, căci îți spun că ei nu vreau să știe de Dumnezeu și stăpân, de Evanghelie și Biserică.

Acești fii ai Satanei au ajuns azi la mare putere lumească, căci s'au băgat prin toate guvernele și cărma multor țări a ajuns pe mâna lor. E bine să-i cunoaștem pe acești „meșteri-ștrică” și din faptele lor mai mari.

Ajunși la putere în Mexico, în mult încercatul Mexico, prima lor dorință a fost să ucidă, să spânzure, să împuște, să ardă și să îngroape de viu pe toți aceia cari credeau ei că sunt catolici; să jefuiască Bisericile și să le schimbe în cărciume și teatre; să sdrobească sf. altare, iar din școli să facă pușcării. Tot asemenea au făcut și în Rusia, unde i-au ridicat chip cioplit lui Sca-raoșchi. Tot așa vreau să facă acum și în Spania, și ar face și altundeva ba chiar și la noi.

Invingerea de multe ori se pare că le surâde lor, dar nici când nu e pentru ei, căci Dumnezeu nu permite ca Biserica să fie învinsă de porțile iadului. El vrea numai să ne arate că Biserica nu e facerea mâinilor omenești ci a celor dumnezeiești.

Revoluționarii francezi au alungat călugării și călugărițele din țară, după ce i-au despoiat de tot ceace aveau. Și care era vina acestor surghiuniți? Aceea că predicau celor necăjiți, hrăneau și îmbrăcau pe cei săraci, îngrijeau pe cei bolnavi, și mai ales fiindcă duceau o viață plăcută lui Dumnezeu. Aceeaș vină au avut-o și cei din Mexico și o au și cei din Spania. Fiilor satanei nu le place să vadă că un călugăr ce umblă desculț și încins cu o funie pe la brâu, predică frățietatea evanghelică, că un altul se aruncă în brațele morții celei mai înfiorătoare numai ca să mântue un suflet. Ei ar dori ca toată lumea să ducă o viață de plăceri, asemenea lor.

Dușmanii Bisericii sunt numeroși și tari, dar mai tare e Biserica. Toți dușmanii cari s'au lovit de Ea în lungul veacurilor, s'au sdrobit, s'au făcut praf și cenușă, încât nici amintirea nu le-a mai rămas. Ce credeți că soarta celor de azi va fi alta?! Dumnezeu nu poate permite ca Biserica, opera, lucrul mâinilor sale cea mai sfântă, să fie învinsă de porțile iadului. In fața ei au defilat spre veșnicie împărății și popoare puternice, regi și prinți, învățați și oameni de rând. S'au dus cu toții... Singură Biserica Romei stă neclintită ca un luminar mareț, arătând tuturor, chiar și dușmanilor, calea ce duce la fericire.

I. V. Frunzeni

Crucea și Evanghelia în școală și în inima învățătorului!

Când am început un an nou, ar fi de cuviință să ne gândim puțin și asupra răului ce bântuie așa amarnic în școlile dela satele noastre. Știm cu toții că după marele războiu mondial, din inimile multor oameni a pierit flacăra dragostei și a credinței față de Dumnezeu, de Biserică, de preoți și de tot ce e sfânt. Și durere! Această dragoste și credință nu a pierit numai din inimile oamenilor simpli, ci chiar și din inimile conducătorilor și a educatorilor poporului. A pierit și din inimile celor ce ar fi chemați să conducă pe oropsitul popor la pășune bună, la lumină și prin lumină la fericire.

Mulți din profesorii și învățătorii noștri nu mai vreau să știe de Dumnezeu, stăpânitorul și creatorul nostru, și fără rușine și fără frică otrăvesc sufletele tinerelor viștare, cu diferite idei și crezuri fără de Dumnezeu. Durere că avem și la satele noastre învățători de aceștia, cari se pretind luminători ai poporului, și în realitate sunt chiar întunecătorii și ruinătorii poporului. Cunosoc mai mulți domni învățători de felul acesta, cu cari am avut discuții și convorbiri îndelungate.

Unul, absolvent al unei Școli Normale de Stat, dintr'un târgușor de munte, fără nici o rușine, mărturisește sumet în fața oamenilor, că nu este Dumnezeu. Această afirmare și-o bazează pe spusese și pe învățăturile ce le primise dela profesorul lor de pedagogie. Mai mult încă, acest învățător otrăvește și molipsește pe tinerii satului de uratele obiceiuri imorale dela orașe. — Altul, absolvent al unei școli din capitală, fiind învățător într'un sat vecin cu satul meu, mă cerceta adeseori Joia după masă, găsindu-mă totdeauna la preotul satului. Armonia ce exista între mine și preot (însemnez că părintele era un adevărat preot după Inima lui Isus) îl durea foarte mult. Și toate vizitele care mi-le-a făcut, le-a făcut cu scopul ca să samene ura între mine și preot. Acest coleg spunea sâtenilor, că suntem în veacul al douăzecilea, și nu mai e permis să credem în minciunile popilor.

Adevărat bolșevic!

Am amintit numai două cazuri, dar sunt cu zecile și cu sutele astfel de învățători.

Vai de țara noastră dacă mai scoate astfel de elemente din școlile de unde trebuie să iasă oameni cu învățătură și cu credință în Dumnezeu. Acești apostoli falși ai luminei ne întunecă blândul nostru popor și-l duc pe povârnișul pierii, cu faptele lor josnice și imorale.

Altă cauză că în școală nu mai există atâta credință, e și dușmănia ce se află între mulți preoți și învățători. Aceste dușmăni aduc mare rău satelor noastre și mai ales e rău acolo unde sunt două confesiuni.

Aci poartă vina atât unii preoți cât și unii învățători. De multe ori nu știu care să fie mai mare. Unii din preoții noștri sunt prea ambițioși și în ambiția lor încep a desprețui pe învățători, notari și pe alți intelectuali ai comunei. Aceste cazuri iară sunt destul de dese. Aceste dușmăni fac, ca preotul să nu mai meargă la școală și și dacă merge nu vorbește cu învățătorul. Aceasta o văd micuții copilași, asupra cărora ura, aceasta are o mare influență.

Să se stărpească aceste neînțelegeri satanice din mijlocul celor ce trebuie să fie conducătorii și luminătorii poporului. Să se stărpească, și în locul lor să se sâdească armonia și dragostea creștinească. Prin rugăciuni fierbinți înălțate Tromului Ceresc, să cerem conducători înțelepți și temători de Dumnezeu la guvernele Țării, ca apoi sub guvernările lor să iasă din școlile noastre oamenii bine pregătiți pentru lupta grea ce trebuie să o ducă în această viață.

Să rugăm pe „Învățătorul Isus”, să readucă Crucea și Evanghelia Sa în toate școlile românești și în inimile tuturor învățătorilor noștri. Voi, iubii săteni, nu vă uitați și nu ascultați pe domni cari hulesc numele sfânt al Domnului, ci ascultați glasul inimilor voastre care vă șoptește pururea că sunteți datori eu credință și dragoste față de Dumnezeu și tot ce e sfânt.

Rugați-Vă ca să piară acești trimiși ai iadului din mijlocul nostru, și în locul lor să vie oameni plini de dragoste dumnezeiască, cari să înfigă Crucea și Evanghelia în școală, în familie, și în tot satul. Căci numai atunci putem spune că avem o mândră Țară, vrednică de binecuvântările Părintelui Ceresc.

Învățător Șerban Filon

Germania nu mai vrea o amânare a datorilor. Fiind surprinse de declarația germanilor că nu mai plătesc datorile pentru reparațiile stricăciunilor din războiu, celelalte guverne au propus ca să se mai amâne încă îngăduiala dată Germaniei prin moratoriul Hoover. Spre mirarea tuturor însă Germania spune că nu primește această amânare și cere să se țină o consfătuire pentru isprăvirea cu aceste datorii. Ba stăm bine!

Isus, prietenul nostru

Din evanghelia din 31 Ianuarie, așa-numita evanghelia alui Zacheiu, vedem par'că mai bine decât din oricare alta, că Isus a fost și este prietenul nostru cel mai sincer și cel mai iubitor. În el arde flacăra iubirii de oameni cum n'a ars în nime altul, pentru că toate faptele sale nu sunt făcute decât din iubire curată față de oameni. Privirea lui a fost dragoste, cuvântul său bunătate și orice mișcare a mâinilor sau a picioarelor sale milostenie și binecuvântare, așa că cu tot dreptul poate să spună sf. apostol și evanghelist Luca în Faptele Apostolilor: »Umblat-a făcând bine«.

Odată, învățând Isus și fiind obosit de atâta învățatură, au adus la dânsul prunci, ca să-și puie mâinile peste ei și să se roage. Iar ucenicii li certau pe ei. Dară Isus a zis lor: »Lăsați pe prunci și nu-i opriviți pe ei a veni la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor« (Mateiu 19, 14). Oui li trebuie oare mai multă dragoste decât copiilor? Precum nu poate trăi și nu se poate desvolta o floare, neavând lumina și căldura soarelui, întocmai așa nu poate trăi și nu se poate desvolta nici copilul fără de dragoste. De aceea Isus nici n'a respins pe copii, oricât de obosit era și oricât de indispus, în urma necazurilor pe cari le avuse mai înainte cu fariseii.

Sunt apoi bolnavii, cari dacă nu sunt încunjurați cu dragoste, nici nu se vindecă. Și oare este un singur caz în toată sf. Scriptură, în care să fi venit vreun bolnav la Isus și să nu fi aflat vindecare? Nu s'a uitat dacă e Evreu ori păgân, a vindecat pe o formă pe bolnavii evrei, pe fata păgânei și pe servitorul sutașului roman, care era ținut de cel mai aprig dușman al poporului jidovesc, pentru că dragostea nu cunoaște marginii, și milostenia nu se poate stingheri prin hotare. »Venși la mine toți cei însărcinați, și eu vă voi odihni pe voi!« Nu numai voi Evreii, nici numai voi cari îmi sunteți prieteni, nu, ci toți deopotrivă. Și vin leproșii, având boala aceea grețoasă și primejdioasă de care fuge toată lumea, afară de Isus, care-i atinge cu mâinile sale și-i vindecă. Vin orbii, îndrăciții, schiopii, ologii, lunaticii și mușii, și Isus pe toți li primește, având nu numai câte o vorbă bună pentru ei ci chiar vindecându-i pe toți, fără deosebire.

Nu se retrage nici de farisei și cărturari, mai mult, merge la ei în casă, mănă cu ei la o masă, chiar și după ce încep să-i facă observații Evreii adevărați. O primește chiar și pe curva, când vede că-i cere iertare, iar pe muiera preacurvară, pe care Jidovii aveau de gând s'o ucidă cu pietri, o apără zicând: »Celce este fără de păcat între voi, acela să arunce întâiu cu piatră asupra ei!« (Ioan 8, 7). Mai mult, când, la nunta din Casa Galileii, nuntașii s'au tăcut de rușine, neavând cu ce beutura să mai lămbie

pe oaspeți, Isus li scoate din încurcătură și face aceea cea dintâie minune a sa, prefăcând apa în vin.

Câtă dragoste, câtă fineță, câtă dragălaşenie nu arată Isus față de mai marele vameșilor din evanghelia de astăzi? Dar să lăsăm să vorbească sf. Scriptură, că nu este preot în lume, care să știe vorbi mai frumos decât sf. Scriptură:

— *In vremea aceea trecea Isus prin Ierihon. Și iată un om, anume Zacheiu, și acesta era mai marele vameșilor, și era bogat. Și căuta să vadă pe Isus, cine este, și nu putea de popor, căci era mic de stat. Și alergând înainte, s'a suit într'un smochin, ca să-l vadă, căci pe acolo era să treacă. Și dacă a venit la locul acela, căutând Isus, l-a văzut și a zis către el: »Zachee, grăbește de te pogoaară, căci astăzi în casa ta mi-se cade să rămân«. Și grăbindu-se, s'a pogorit și l-a primit pe dânsul bucurându-se. Și văzându-l toți cărtiau, zicând, că la un păcătos a intrat să sălășluiască. Iară Zacheiu stând a zis către Domnul: »Iată jumătate din averea mea o dau sarăctor; și de am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrat«. Zis-a către el Isus: »Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiul lui Avam este. Căci a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe cele era pierit« (Luca 19, 1—10).*

Isus a iubit chiar și pe vrăjmașii săi, și încă mai mult decât ne iubim noi prietenii. »Auzit-ați că s'a zis: să iubești pe deaproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Dară eu vă zic vouă: iubiți pe vrăjmașii voștri, grădiți de bine pe ceice vă grăiesc pe voi de rău, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru ceice vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru carele este în ceruri, că soarele său îl răsare peste cei răi și peste cei buni, și plouă peste cei drepți și peste cei nedrepți. Căci de veți iubi pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii fac aceasta? Și de veți întreba de sănătate numai pe prietenii voștri, ce faceți mai mult? Au nu și păgânii fac așa?« (Mateiu 5, 43—48). Când l-a vândut Iuda, nu-l ceartă, ci li spune blând: »Iudo, cu sărutare vinzi pe Fiul omului?« (Ioan 22, 48). Iară când Petru taie urechea dreaptă a lui Malh, care era sluga arhierului, Isus atingându-se de urechea lui, o vindecă. Și după ce-l răstigniseră între doi tâlhari zice: »Părinte iartă-le lor, că nu știu ce fac« (Luca 23, 34).

Ai văzut, dragă cetitor, ce prieten bun a fost Isus tuturor? Acelaș Isus, acelaș prieten bun al nostru, este și astăzi între noi, în sfânta Cuminecătură. Oricând îl vom ruga pentru ceva, ne va ajuta, precum a ajutat pe miile de lipsiți și de bolnavi dinainte cu 1900 de ani. Și dacă totuși câte odată nu ni-se împlinesc rugărilor, nu El ci noi suntem de vină. Ne lipsește credința, ori dragostea prietenească, nu știu ce anume, dar ceva cu siguranță ne lipsește, de aceea nu ne-a ascultat.

Și totuși știu ce ne lipsește: dragostea. Suntem creștini, însă, mi-se pare că n'am băgat de seamă ceace ne spune Domnul, la Ioan 13, 34: »Poruncă nouă vă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul«. Și știți ce ne mai cere? »Precum v'am iubit eu pe voi, și voi să vă iubiți unii pe alții«. Și continuă la viers 35: »Din aceasta vor cunoaște toți, că sunteți

ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi«.

Isus a chemat copiii la sine, a sta de vorbă cu păcătoșii, a vindecat pe oricine a venit la dânsul, a făcut numai bine fără de a face deosebire de naționalitate, confesiune și convingere politică, și mai ales a fost milostiv față de cei săraci.

Iară noi ce facem din toate acestea? De pe ce să ne cunoască oamenii, cum suntem ucenicii lui Isus? Căci dacă vorbim privi la faptele noastre, mi-se pare că nu vor înșira între ucenicii diavolului.

Fiți siguri, dragi cetitori, că atunci când vom alunga din inima noastră ura, pizma, răutatea, vârtoșenia inimii și toate celelalte păcate potrivnice dragostei, Isus nu ne va respinge ci ne va spune ca lui Zacheiu: »Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiul lui Avam este. Căci a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe cele era pierit«.

Părintele Iuliu

O mare sărbătoare la București

E datina ca regii să răsplătească vrednicile supușilor acelora cari au lucrat mult pentru țară. Astfel de răsplată ar fi de feritele medalii, între cari la noi cele mai multe sunt ale lui Mihail Viteazul și ale Regelui Ferdinand. Ordinul Mihail Viteazul îl primesc ceice au luptat în războiu pentru înfăptuire României Mari, iar acela al Regelui Ferdinand ceice au lucrat după războiu pentru întărirea țării. Pe cei distinși cu ordinul Mihail Viteazul li invită M. Sa Regele la prânz în ziua de 24 Arhangeli, pe cei distinși cu Regele Ferdinand i-a invitat acumă mai întâi în ziua de 24 Ianuarie.

Dintre domnii din Blaj sunt distinși cu ordinul Regele Ferdinand I. Exelența Sa Mitropolitul; păr. Iacob Popa, prepozitul capitulației; păr. canonici Dr. Ioan Sâmpălean, Dr. Ioan Coltor și Ștefan Roșianu; avocatul Dr. Ioan Bianu, precum și directorul ziarului nostru Alexandru Lupeanu-Melin.

Toți aceștia, afară de Exelența Sa Mitropolitul, care, precum știe toată lumea, este bolnav, au fost primiți și poștiți la cină de către Majestatea Sa Regele. Au fost de față cu totul peste 130 de decorați.

M. Sa Regele s'a fotografiat cu dânsii alături de M. Sa Regina Maria și de Maria S. Voevodul Mihail. Apoi a șezut cu dânsii la masă, iar la șampanie a ținut și o urare, în care și-a arătat dorința de a lucra toate patriile împreună, pentru fericirea țării. Cină care a început la orele 9 și jumătate și a ținut până la orele 11 și jumătate.

E rău și în America. Un cetitor, om de omenie, care plătește regulat gazeta, acumă însă a întârziat puțin cu plata și trimite cei 2 dolari în abonament, — ne scrie că e rău și în America, pentru că și acolo bătăuie grozav criza, adică lipsa de bani. Foarte mulți lucrători nu au de lucru și e o mizerie de nedescris. Chiar și dintre Români noștri și-au pierdut foarte mulți proprietățile, rămânând pe ulițele oamenilor, fără casă, fără bani și fără lucru, trăind numai din mila cunoscuților și a prietenilor. Bieții oameni așa suferă de năcăjiți și de supărați, văzându-se părți în forma aceasta. În orașul Cleveland nu este zi nici noapte să nu se întâmple omor de om, căci poliția nu mai birue cu ticăloșii cei mulți ba se întâmplă că și dintre poliștiți sunt mulți omorâți.

Liga Culturală la Voșlăbeni-Ciuc

Locuitorii sunt Moldoveni. Pentru ce nu s'au maghiarizat. Erau să-i maghiarizeze prin episcopia de Hajdudorogh. Intemeierea secției locale a Ligei Culturale de sub conducerea d-lui Iorga

Comuna Voșlăbeni e singura comună curat românească din județul Ciuc. E situată la izvorul celor două râuri gemene, Mureșul și Oltul — soli ai suferințelor noastre din trecut. Locuitorii, în marea lor majoritate, sunt originari din Moldova. Au venit pe aceste meleaguri începând din veacul al XVI-lea și mai ales în timpul domniei fanariote, când viața în principate era aproape de nesuferit pentru săteni. În Moldova au fost vecini, iar în Ardeal au continuat a fi iobagi până la 1848.

Comuna Voșlăbeni este ea și o insulă în mijlocul unei mări de săcui. Faptul că locuitorii ei și-au păstrat graiul strămoșesc neîmpetriștat și stricat cu cuvinte streine, ca și portul național și obiceiurile caracteristice românului Moldovean, e considerat din partea vizitatorului străin ca o adevărată minune. Această stare de lucruri se explică în bună parte prin aceea că Voșlăbenii au trăit izolați de săcui, de voe, de nevoe. Erau desprețuiți de ei și nu erau primiți în nici un oficiu public. Ne fiind școală în sat, românii de aici țineau cu sfîntenie ce au apucat din bătrâni. De altfel în timpurile acelea nici ungurii nu lucrau cu atîta zel ca să ne maghiarizeze ca în perioada de dinainte de războiul mondial, sau mai bine zis după 1848, când Transilvania s'a unit cu Ungaria.

Când șovinismul cotropitorilor de peste Tisa sa năpustit să ne nimicească și șteargă ca nație, prin legi draconice și răutăcioase, Blajul, ca un adevărat părinte și leagăn al culturii și naționalismului mîntuitor, n'a pregătit să trimită și în Voșlăbeni un mînunchiu de raze binefăcătoare — un preot și un învățător — cari în ciuda celor mai aprige atacuri, au luptat cu trup și suflet să mențină în această insulă atîcâtă de valurile străinismului flacăra românismului.

Dacă biserica și școala în toate regiunile locuite de români, au avut darul de a ne deștepta din somnul cauzat de întunecul secolar, apoi acest lucru se poate afirma eu atîta mai mult despre comuna noastră.

Alăturarea parohiei la episcopia maghiară de Hajdudorogh și înlocuirea limbei românești prin limba maghiară în școală, este o pată de tristă amintire în trecutul relativ glorios al comunei amintite. Dacă unirea cea mare ar fi întârziată până în prezent, azi, fără de a spune neadevăr, putem spune că ne-ar fi maghiarizat și pe noi. Mijloacele pe cari le foloseau pentru a ne desnaționaliza au fost aproape diabolice.

Dela unire încoace, descătusați din ghiarele lor, românii de aici au progresat mult pe teren național cultural. Membrii corpului didactic și alți oameni de inițiativă au depus eforturi laudabile dînd producțiuni teatrale și corale de mai multe ori pe an, mai ales cu ocazia sărbătorilor mari. Lipsa însă o organizație permanentă, care să răspundă nevoilor de acest ordin. Abia în preajma Crăciunului, potrivit ordinului Domnului Iorga, Ministru al Instrucțiunii publice, a luat ființă secția locală a „Ligei Culturale” de sub președinția marelui învățat.

La chemarea Domnului Zacharie Blaga, director școlar primar din localitate, tinerii mai răsarîți au răspuns cu entuziasm, adunându-se sub steagul acestui maestru neobosit, pe care l-au proclamat președinte. S'au ales apoi ceilalți membrii din comitet: D-nii Colceriu Ioan inv. și Vintilă Rusu inv. vice-pre-

ședînți, D-na Ileana Blaga, secretară și Dl Ioan Chindea, cassier. Ca membrii ordinari printre cei dinții s'au înscris următorii domni: Dumitru Chindea, Rusu Cornel, Petru Colceriu, Gavril Daudu, Ioan Chindea, Ioan Micu, Gavril Micu, Petru I. Daudu, Valer Colcer, Petru D. Daudu, Gheorghe Pop, Gavril Țepeluș, Ioan Țepeluș, Petru Micu, Petru Chindea, Ioan Voaideş, Petru Colcer, fete — Paraschiva Daudu, Ileana Daudu, Ileana Țepeluș, Mărioara Țiriac, Maria Suciș și Lina Suciș. Dintre aceștia Dumitru Chindea și Petru Colceriu cu rolul de cenzori.

Secția din Voșlăbeni a Ligei Culturale atîta de bine venită, n'a rămas numai pe hîrtie, și-a și început activitatea de culturalizare, încadrându-se astfel în rolul ei adevărat. Până acuma a dat două reprezentații bine reușite și cu program bogat și variat, anume în seara de a doua zi a Crăciunului și în seara de Bobotează.

Am avut prilejul să asist la ambele serbări și am rămas mai mult de cît mulțumitor. Tineri și bătrâni, fete și femei, toți țărani plini de vlagă, au aplaudat cântecele populare executate de coriști, piesele de teatru moralizatoare și hazlii, dialogurile, recităriile și au sfârșit prin jocurile naționale executate admirabil.

La Crăciun, în afară de Irozi, s'a jucat piesa „Ovidiu Șicană”, iar la Bobotează „Ruga dela Chisiteu”.

Rol activ au avut D-na Ileana Blaga învățătoare, D-șoarele Etelea Benedec, Cornelia Bulea, fetele: Paraschiva Daudu, Ileana Daudu, Ileana Țepeluș, Mărioara Țiriac, Maria Suciș, Lina Suciș și Lina Voaideş. Domnii: Vintilă Rusu inv. Rusu Benjamin și Dumitru Chindea, studenți, Rusu Cornel și Petru Colcer, absolvenți de liceu, Gavril Daudu, bacalaureat, precum și domnii: Ioan Chindea, Ion Micu, Gavril Micu, Petru I. Daudu, Valeriu Colceriu, Petru D. Daudu, Gheorghe Pop, Gavril Țepeluș, Ion Țepeluș, Petru Micu, Petru Chindea, Petru Colcer și Emil Voaideş.

Dacă și în viitor noua organizație culturală va aduce rod tot atîta de bogat ca în aceste două sărbători, nu peste mult insula de români dela izvorul Mureșului, acum desrobită, va fi un prețios centru cultural.

Ar fi de dorit să se construiască o casă

culturală și să se înființeze o bibliotecă prevăzută cu tot felul de cărți morale și cu îndrumări folositoare pentru săteni.

Dar deocamdată e destul și cît se face, numai să se lucreze și de acuma cu acelaș entuziasm pentru lumina poporului.

Gh. Țepeluș
inv.

Unul care turbură apele

În ziua de anul nou, arhimandritul din Poiana (în apropiere de Băița), cu un oșpe al Cuvioșiei Sale, tot un călugăr ortodox însă dela Ierusalim, și cu parohul ort. din loc, au venit la Părintele nostru catolic Demetriu I. Șaitoș să-i poștească „an nou fericit”. Și ce urări credeți că i-au adus?

Au început să hulească pe Părintele nostru Papa, capul văzut al bisericii noastre.

Dar bine-înțeles că Onoratul și neobositul nostru părinte a știut să-și mărturisească cu înfocare adevărata credință, la îndrăznețele ispitiri ale acelora cari, după cum se pare, cam puțină școală teologic au făcut.

Bine le-a spus Părintele când le-a spus: „Mai trebuie să învățați mult, ca să mă puteți face ortodox pe mine”.

Când au văzut că cu insultele nu fac nimic ci mai vîrtos dau prilej Părintelui să-și mărturisească credința, au plecat.

Iar părintele nostru a venit la vecernie, unde în predica ce ni-o spune zice: „Astăzi, în ziua de anul nou au venit la mine să mă ispitească” apoi „Cred într'una sfîntă, catolică și apostolică Biserică și dacă trebuie îmi vîrs și sângele pentru ea”.

Cu ce planuri au venit ei la noi?

Au văzut că ne-am făcut biserică nouă, că avem un adevărat Părinte sufletesc, că avem Reuniune Mariană, că ni-se fac misiuni, cu un cuvînt înaintăm.

A încercat încă odată astăvară, când nu aveam paroh și nu i-a reușit nici atunci.

Chiar și atunci cu ce mare obrăznicie a intrat în Sf. noastră biserică, s'a dus la altar, a luat Sf. Evanghelie, arătînd ceva la credincioșii noștri. Chiar când era să iasă, începuse să predice la erezii și să ne insulte. Atunci am dat peste dlui, intrînd în discuție cu dînsul.

Când a văzut că-l contrazic, m'a întrebat dacă știu istoria, iar eu i-am răspuns că da. N'a durat mult discuția, pentru că la toate îi aduceam argumente contrare.

Iar acum, de câteva zile, văzînd că nici cum nu-i reușește, s'a dus la Beiuș, la mănăstirea Părinților Asumptioniști și acolo a sve-

Ceasul rău

Cel din dreapta de pe chipul nostru se numește Wilhelm Siedentopf și a fost unul dintre cei mai mari vîntători ai lumii. El a locuit încă din anul 1890 în Africa de răsărit, unde și-a crescut clurzi întregi de vite, pe cari le vindea apoi neguțătorilor germani. În jurul cirexilor de vite se cam furîșau lei și leoparzii, dar Siedentopf nu era dintre fricoși. El a vînat nu mai puțin de 260 lei și 240 leoparzi, cari sunt cele mai primejdioase animale din lume. Mai săptămînilor trecute a făcut și el o plimbare cu aeroplanul și în loc să ajungă la țînta dorită a ajuns în lumea cealaltă. Ce să-i faci, așa o pățesc ceice sunt prea cutezători.

nit că Părintele nostru, care nu-l aprobase, a înnebunit.

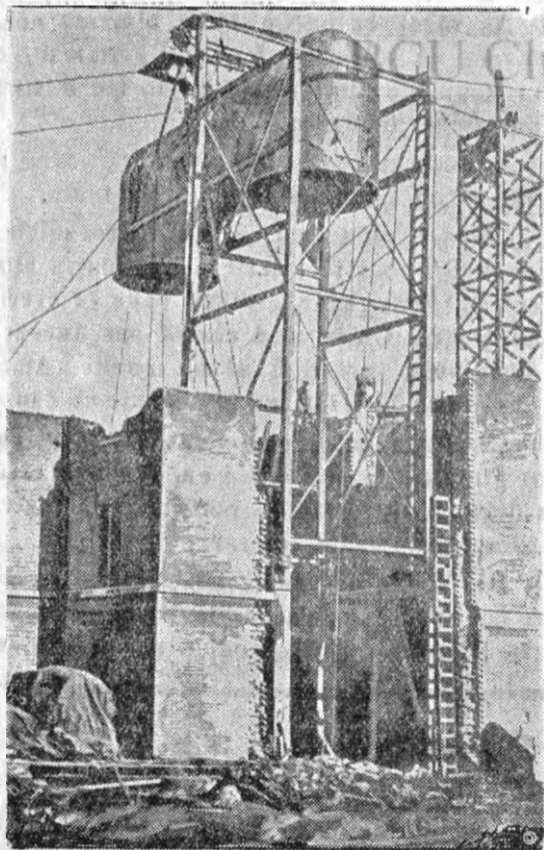
Nu numai că nu-i bine văzut de credincioșii Dlui, Arhimandritul din Poiana, dar e urât și hulit din partea tuturor preoților ortodoxi. Singurul cu care mai convine e preotul ort. din Băița. Noi îi zicem Arhimandritului din Băița:

*Vină seci de-arhimandriți,
Noi rămânem tot uniți,
Și fie chiar prea cuvioși,
Noi rămânem credincioși.*

Un credincios

Când se va alege președintele Germaniei. Alegerea președintelui Germaniei este un lucru așteptat de toată lumea. Până acum se credea anume că hitleriștii vor pune un candidat al lor, cu mari nădejdi că îl vor și scoate pe acesta la conducerea țării. Hitler nu prea respectă tratatele de pace și se credea deci că va fi un lucru neplăcut, dacă Germania va fi condusă de partidul său. Lucrurile din toamnă până acum s'au schimbat. Conducătorii de acum ai Germaniei au cam luat felul de a vedea a lui Hitler. Dovadă e declarația că nu mai plătesc ceea ce se cuvine țărilor pentru reparațiile rămase din războiu. De aceea se vestește acum că Hitler s'ar fi împăcat cu Hindenburg și va lupta la alegerile prezidențiale alături de conducătorii de acum. Alegerea președintelui se va face înainte de 13 Martie a acestui an.

Ce e în stare să producă știința de astăzi

La fabricarea aeroplanelor e de lipsă ca inginerii să probeze toate lemnele și oțelele din cari se fac aeroplanele că oare supoartă ori ba orice vremuri grele și mai ales vânturile. Și fiindcă vântul nu-l poți proba ori când, s'au văzut siliți să producă ei înșiși vânt. Având bani mulți, ce nu sunt în stare să facă Americanii! Au făcut-o și aceasta. Au cheltuit 2 milioane și 500 mil dolari și au făcut un canal din cel mai bun oțel, lung de 30 metri, care are forma unui C culcat. Prin acest canal se face apoi un vânt care suflă cu o repeziune de 200 kilometri pe oră. În acest canal bagă materialul din care se fac aeroplanele, ca să vadă dacă rezistă unui vânt atât de turbat, cum pe pământ nici nu poate sufla.

Ce se va discuta la conferința dezarmării

Intre alte lucruri cari frământă capetele conducătorilor de țări și popoare conferința dezarmării, care se apropie, este cel mai însemnat. De aceea încontinuu miniștrii diferitelor țări se întâlnesc făcându-și unii altora vizite și se înțeleg asupra punctelor cari se vor susține acolo. Din desele convorbiri între miniștrii țărilor mai mari s'a stabilit un anumit număr de chestiuni. Le vom înșira și noi. Prima chestiune și cea mai importantă este aceea a egalității de armamente și paritatea lor. Aceasta înseamnă ca toate țările să aibă același număr de arme și armele să fie toate de același fel. În acest fel țările nu se vor mai sili să-și facă arme din ce în mai multe și aducătoare de moarte.

A doua chestiune este *problema securității*. Ca să se poată îndeplini această securitate — siguranță prin încredere — trebuie ca toate țările să se înțeleagă prietenește asupra necazurilor cari le-or avea una față de alta. În felul acesta nu s'ar naște supărări și s'ar înceta și cu dorința unora de a schimba tratatele de pace. Tot în acest scop se spune că Liga Națiunilor va cere ca avioanele cari duc posta și oameni, dintr'un capăt al lumii în altul să fie sub controlul său. Ele nu vor mai fi făcute și pentru războiu ca până acum.

Altă chestiune și poate cea mai gingașă este cea a reducerii cheltuielilor pentru armamente. După cum se vede din tablourile trimise la Geneva de guvernul fiecărei țări, s'a constatat că sunt unele țări cari cheltuiesc grozav de mult pentru arme. Se va stabili deci pentru fiecare țară o sumă pe care o poate cheltui pentru arme. Se va ținea însă seamă ca această reducere să nu silească fabricile să se închidă, căci în acest caz ar urma că muncitori, rămân fără lucru și ferindu-ne de un rău am dat de altul mai mare.

Din Paris se vestește că Franța va face o propunere foarte interesantă. Ea va cere ca un arbitru internațional să asigure pacea prin forța lui, iar supravegherea să se facă de anumite persoane ale Ligii Națiunilor. Franța cere acest lucru cu gândul de a opri pe unele țări, cari au fost învinse în războiul trecut și cari își mai bat și acum capul cu răzbunarea. Din declarațiile făcute de dl *Dem. Ghiaa*, ministrul nostru de externe, reese că România va fi de aceeași părere cu Franța.

Ce va fi cu reparațiile?

Chestiunea datoriilor dintre țări, pentru repararea stricăciunilor din războiu, este de câteva săptămâni la ordinea zilei. Mai ales de când Germania a declarat, că nu va mai plăti nimic

din reparațiuni, se încearcă toate posibilitățile pentru o sfârșire a acestor chestiuni. Anglia a chemat încă de mai înainte pe cei pricepuți în asemenea chestiuni într'o conferință la Lausanne, pe ziua de 25 Ianuarie, adică Lunea trecută. Acum însă cu declarația Germaniei vorba s'a încurcat. Nefiind timp deajuns, ca să se caute cu deamănuntul puțința sau neputința Germaniei de a plăti, s'a amânat conferința pentru o altă dată. Socotelile dintre țări s'au încurcat și se încurcă rău și cu reparațiunile acestea căci nimeni nu știe acum, mai plătește ori mai capătă ceva și dacă da, cât.

Pactul de neagresiune între România și Rusia

De câteva săptămâni la Riga, se discută încheierea unui pact (invoială) între țara noastră și Rusia, în urma căreia cele două țări nu s'ar ataca una pe alta cu armatele (neagresiune). Înțelegerea merge însă foarte greu. În ultimul timp Rușii ziceau, că Basarabia să nu fie strâns legată de pământul țării noastre ci așa numai în folosință. Guvernul nostru nici n'a stat de vorbă la așa ceva. Atunci Rușii și-au pus părerea altfel. În pactul de neagresiune să nu se amintească de loc de Basarabia, iar în același timp când se semnează pactul, Rusia să poată publica părerea sa în lume despre Basarabia. Guvernul nostru n'a primit însă nici această părere. Rușii au cerut un răgaz de 3—4 zile ca să se gândească. Se crede însă, că nu se va mai face nici o invoială. Rușii tot amână însă, pentru ca să înceapă la 2 Februarie conferința dezarmării.

Războiul din Răsărit

În Răsăritul îndepărtat războiul este în plină desfășurare. Trupele japoneze au cuprins aproape întreagă Manciuria. Aproape în fiecare zi armatele chino-japoneze se ciocnesc în lupte foarte serioase. Vestile cele mai nouă spun, că Chinezii ar fi rupt legăturile diplomatice cu Japonia, iar comandamentul trupelor japoneze din Manciuria a mai cerut să i-se trimită încă trei divizii de soldați. Unele ziare mari anunță, că în curând China se va desface în mai multe state.

În săptămâna trecută Rusia a cerut Japoniei, să facă un pact (invoială) de neagresiune, dar Japonia n'a vrut să stea de vorbă. Din aceasta ziarele scot ca ceva sigur, că nu peste mult între Japonia și Rusia se va încinge un războiu groznic. Pe de altă parte Rușii încă nu prea au dragoste față de Japonezi, căci aceia nu-i lasă să se întindă ei prin Manciuria în China.

O vânătoare de oameni petrecută în zilele noastre, în țările din Europa

Cum pedepsește Stalin pe cei cari nu sunt de o părere cu el. Cel vânat era să fie prins la noi în țară, dar polițiștii și detectivii noștri fiind mai buni vânători, au prins pe vânătorii bolșevici

Unii cititori vor crede că e vorba de o glumă ori de o poveste de cari am auzit cu toții în copilărie. Nu e nici glumă, nici poveste ci întâmplare adevărată, care s'a petrecut în săptămâna trecută și care s'a deslegat chiar aici la noi în țară.

În Rusia bolșevică stăpânește acum partidul lui Stalin. Stăpânirea lui se numește diktatură, pentru că face numai ceea ce crede el că-i bine, adică ceea ce el dictează. Cum merg lucrurile în țara bolșeviciei, am spus în atâtea rânduri și vom mai spune-o de câte ori avem date nouă.

Se știe însă că Rușii pe lângă grijile din țară nu uită niciodată de a face propagandă pentru câștigarea la bolșevism a celorlalte neamuri. Chiar fiind „tovarăși” în bolșevicie se întâmplă însă ca oamenii să nu se potrivească la păreri și atunci, ca totdeauna, cel mai mic este învinovățit de greșală. Așa s'a întâmplat și între Mihail Agabekov și Stalin. Agabekov era un trimis al Rusiei prin Europa, care avea slujba de a spiona prin celelalte țări și de a lucra pentru bolșevism. Dela un timp însă M. Agabekov a început să nu mai asculte de șeful său Stalin, din Moscova ci a intrat în legătură cu Troțki. Troțki a fost conducătorul bolșevicilor și acum, de când a ajuns dușmanul său Stalin la putere, el stă în Turcia.

Stalin, cum a simțit că Agabekov a intrat în prietenie cu Troțki, a dat ordin altor slujbași de ai săi ca să-l aducă viu la Moscova, Agabekov a prins însă de veste. Într-o zi o femeie frumoasă cum rar se poate vedea, a început să-i tragă cu ochiul, cu gândul de a-i prinde în clucșă. Aceasta s'a întâmplat la Paris. Agabekov a văzut că femeia are în ea ispita diavolului și a plecat numai decât la Berlin. La Berlin a luat cameră la hotel și, ca să fie sigur, a întrebat cine sunt cei cari stau în camerele vecine. Spre mirarea lui află însă că femeia cea frumoasă dela Paris avea o cameră tocmai în vecini cu a lui. Văzând că este urmărit de slujbașii lui Stalin, Agabekov a plecat îndată la Viena, iar din Viena a fugit la Budapesta. Hăitașii însă nu-l slăbeau. Doar era pus pe capul său preț de un milion dolari, adică vre-o sută șaiszeci milioane lei. Lacomi de bani urmăritorii voiau să-l prindă viu și pe neștiute să-l ducă la Moscova, unde îi aștepta grozava sumă de bani. Agabekov, cuprins însă de fiorii morții, nu se încrezu în locul unde sta în Budapesta, și plecă repede la București. Aici credea omul că nu va fi descoperit de hăitașii lui Stalin.

Dar și-a găsit. Din primele zile a fost recunoscut de Siguranța Generală a Statului. Agabekov a spus paznicilor români, că e urmărit de oamenii lui Stalin și că a fugit de el aproape ca în poveste, nouă țări și nouă mări. Cei mai mari dela Siguranța Statului s'au pus în legătură cu Agabekov; pe el îl țineau sub supraveghere și l-au rugat, ca pe dată ce va simți că e urmărit de vânătorii bolșevici, să-i anunțe. Abia au trecut două săptămâni și Agabekov din nou se simți spionat în drumurile sale. Ba încă în una din zile îi veni o telegramă dela Constantinopol, prin care o rudenie îl vestește că în ziua de 9 Ianuarie sosește în Constanța și îl ruga să-i ese înainte la marginea mării. Agabekov chiar a-

ștepta să aibă întâlnire cu o rudenie, dar totuși i-se păru că lucrul nu miroase a bine. Merse deci cu telegrama la Siguranța Statului. Cei dela siguranță l-au spus să meargă fără frică, căci păzitorii tainici nu-l vor lăsa să-l prindă.

Și a plecat omul cu inima în dinți la Constanța. Pe drum ca și în Constanța toate mișcărilor îi erau urmărite de cei cari îl vânau ca și de oamenii Siguranței Române.

Spionii bolșevici au venit cu vaporul „Fillomela” și stăteau gata de plecare. Agabecov a stat într-o cameră la hotelul Palace și pe la cinci și jumătate s'a coborât să meargă la port, unde aștepta să se întâlnească cu rudenii sa, ori cu cei cari lăcomiau bani pe capul lui. Spionii îl aveau însă sub ochi și mașina, care veni la ușa hotelului să-l ducă, nu fu aceea pe care a plătit-o Agabecov, ci una de-a lor.

Pe dată ce Agabecov s'a urcat în mașină spionii cari erau acolo ghemuși l-au prins și l-au legat fedeleș ca să nu poată nici mișca, nici striga. Ajungând la marginea mării, spionii l-au luat pe sus și hai repede cu el către vapor. Bucurie mare pătrundea sufletul spionilor vânători și își simțiau buzunarele grele de cele o sută și atâtea milioane de lei. Bucuria le-a fost însă scurtă, căci ca din pământ au eșit polițai și detectivi, înarmați până în dinți. Spionii bolșevici n'au avut vreme nici să clipească cu ochii și toți au fost arestați. Polițaii noștri s'au suit apoi în vapor și au arestat pe toți cari se aflau acolo, în total vre-o douăzeci de persoane. Agabecov a fost îndată deslegat și pus în libertate, iar cei arestați cu un vapor special au fost duși la București. Ei vor fi dați în judecata parchetului.

Această ispravă a poliției românești a străbătut repede în celelalte țări și telegrame de laudă au sosit din Viena, Berlin și Paris. În anii trecuți Rușii tot așa au răpit pe un fost general rus Kutieпов, din Paris, fără ca poliția franceză să poată prinde pe răufăcători. Cu dreptul se poate spune deci că conducătorii Siguranței generale românești s'au arătat a fi foarte dibaci.

Grijiți-vă fetele!

De o vreme încoace se întâmplă tot mai multe furturi de fete și mai ales de fetițe. Sunt adică o seamă de oameni ticăloși, vrednici mai iute de numele de dobitoac decât de cel de om, cari nu se negustoresc cu vite, oi, porci, cai ori alte dobitoace, ci cu fete. Și aceasta o fac pentru că astfel câștigă mai bine. Și precum sunt întovărășiți negustorii de vite, oi, porci și cai, tot asemenea sunt întovărășiți și acești negustori, și încă pe întregă lumea. Nici închipui nu ne putem, ce legătură tainică și răspândită pe întreg rotogolul pământului este între ei. Negustorul de fete din România cunoaște trebuințele celui din Constantinopol ori New-York, și trimite marfă după cerere. Cele mai căutate sunt fetițele între 14—16 ani. Pentru acestea se primesc sume de bani de-

dreptu ca-n povești. Nu negustorul mai mic, ci cel mare primește însă banii cei mulți.

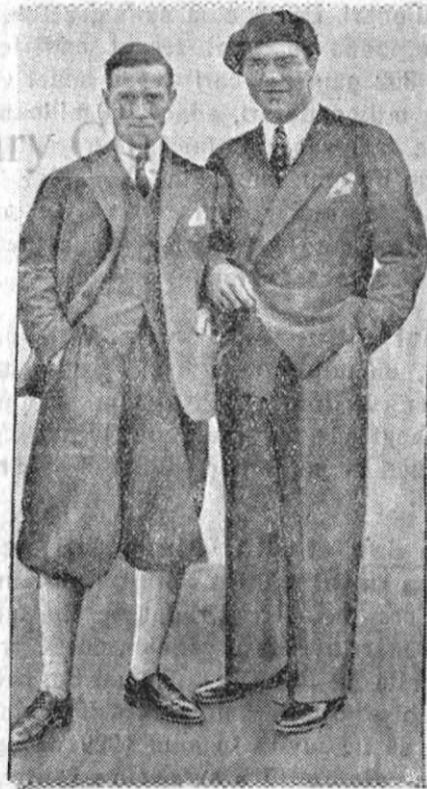
În vremea din urmă au dispărut, în diferite orașe, copile între 14—16 ani. Părinții le-au căutat, și neaflându-le au mers la poliție și s'au rugat desnădăjduți să le stea într'ajutor în căutarea fetițelor. Polițiile au raportat numai decât celor mai mari, cari au constatat că negustorii de fete iară au tăbărit la noi în țară.

În zilele trecute s'a prezentat la poliția din Constanța muncitorul ceferist Ivan Obistiuc, plângându-se că înainte cu o zi și-a trimis la prăvălie fetițele gemene, de câte 15 ani, Vera și Claudia, ca să-i aducă țigarete. De atunci fetițele n'au mai dat semn de viață. Poliția cercetând a aflat că fetițele au fost pofțite de un domn să meargă cu el la plimbare cu automobilul. Invoindu-se au fost duse în port, vârate într-o corabie și transportate la Constantinopol.

S'au luat toate măsurile ca fetițele să fie descoperite și aduse înapoi. Însă ni-e teamă că va fi prea târziu.

Sfatul pe care-l dăm cetitorilor noștri este, să fie cu ochii în patru, să nu-și lase fetițele singure, nici să nu le trimită în așa loc, unde cred că le pot întâmpina vreo primejdie. Vor răspunde în fața lui Dumnezeu pentru orice ușurătate în privința aceasta.

In câte feluri se câștigă banii

Până acuma știam că banii se câștigă ori prin lucrul mâinilor, ori prin lucrul creierilor. Astăzi se mai câștigă însă bani și altfel, prin așa numitul sport, adică prin exerciții (deprinderi) făcute în vederea întăririi trupului. Acești doi domni au plecat la America, pentru că au de gând să câștige bani mulți, cel din dreapta (Max Schmeling) prin box, adică prin un fel de fier pe care prinzându-l în mână, lovește pe contrar, iar cel din stânga (Gillis Grafström) prin fuga cu patinele pe gheață. La astfel de arătări lumea merge mai altfel decum la biserică, ori la teatre, plătește bilet scump de intrare și îmbogățește pe lupător.

Fără „CALENDARUL DELA BLAJ” nu poți fi nici preot, nici cantor, nici târgoveț, Tot ce-ți trebuie afli pentru 15 lei

Sărbătoarea unirii. Duminică, 24 Ianuarie, s'a sărbătorit la Blaj cu multă însuflețire sărbătoarea unirii. La 9 ore s'a ținut o sfântă liturghie, slujită de p. vicar al mitropoliei Dr. Ambroziu Chețianu, înconjurat de directorii și profesorii școlilor noastre. După liturghie corul teologilor a cântat doxologia cea mare: „Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu”. După sfânta slujbă fiecare școală a sărbătorit în parte această sfântă și mare zi, câte un profesor talmăcind însemnătatea zilei, iar elevii declamând și cântând, la liceul de băieți producându-se elevii chiar și cu jocuri naționale, sub conducerea dlui profesor Ioan Rinea.

Numire de cantor la Cluj. În Cluj, la parohia a doua (biserica Bob), în postul de cantor, rămas vacant prin moartea lui Petru Pușcaș, a fost numit un nou cantor în persoana d-lui Morea Gheorghe. Noul cantor, Morea Gheorghe, și-a ocupat postul cu data de 15 Nov. 1931.

A scăzut numărul milionarilor americani. Nici nu se putea doar ca în America, țara atâtor minunății, să nu fie și cei mai mulți milionari. După cum spun gazetele mari din lume, până în anul trecut ar fi fost în America 362 oameni, cari aveau anual venite peste un milion dolari, adică 160 milioane lei. Sărăcia a cam vânturat însă și între milionari, căci acum nu mai sunt din ei decât 149 de inși. Să nu ne mai mirăm deci că nu putem face un ban, când nici cel cu milioanele nu mai pot fi ceea ce au fost.

Noul tulburări în India. Viața Indiilor este din nou tulburată. Din zi în zi se înmulțesc ciocnirile dintre musulmani și hinduși. Poliția engleză are mult de luptat contra răsculașilor. În multe părți poliștii sunt bătuiți cu pietri.

Un dar al dlui Mussolini pentru biserica catolică din Târgoviște. În Târgoviște, oraș în vechiul regat, se află încă de mult un mare număr de catolici, adică creștini cari ascultă de Papa dela Roma. Ba, catolicii au și o biserică. Întâmplarea a făcut însă ca biserica să fie lovită în anul 1929 de un trăsnet, din care cauză a suferit mari stricăciuni. În zilele trecute dl Benitto Mussolini, prim-ministrul Italian, a trimis conducătorului catolicilor din Târgoviște, un ajutor de 1500 lire, italiene. Această purtare de grijă a produs multă bucurie în inimile credincioșilor din Târgoviște.

Sfășiat de crocodili. Un inginer din orașul Bozen, cu numele Alois Kirschlechner, se află de multă vreme în Africa, unde-i plăceau mai ales vânătorile de crocodili. În ziua de 16 Decembrie inginerul a luat cu sine 4 negri, vestiți vânători de crocodili, și a mers cu ei împreună la vânătoare. El s'a urcat singur într-o barcă, iar într-o altă barcă cei patru vânători negri. Cum, cum nu, cei patru negri s'au trezit deodată cu barca inginerului răsturnată de crocodili și, spre marea lor groază, au văzut cu ochii cum un crocodil l-a apucat în gură pe inginerul și l-a sfășiat în două, roșindu-se apa Nilului Albastru. Pe urmă s'au adunat alți crocodili, bătându-se pentru câte o bucată din cadavrul inginerului.

Dreptate. Gazetele aduc știrea că anul trecut au plătit dările în Banat cam 80 la sută (%), în Ardeal 76%, iar în celelalte părți cam 40%. Salarele funcționarilor însă s'au plătit după cât am înțeles, tocmai întors: 80 la sută în Vechiul Regat și 40% în Ardeal.

Convocator. Toți cantorii din protopopiatul Blajului sunt rugați a lua parte necondiționat la adunarea de organizare a cercului cultural din acest district, care se ține în ziua de 18 Februarie 1932, la ora 10 înainte de amiază. Tot odată ar fi foarte mult de dorit ca să ia parte la această adunare și ceilalți cantori din întreg județul, ca să facem organizarea pe întreg județul. Intrunirea o vom ține în sala Grădinei de copii din localul primăriei Blaj. Adunarea este anunțată la poliție și luată la cunoștință de P. O. D. protopop A. C. Domșa, ss. Ioan Ignat președinte, ss. Alesandru Tulea cantor. Am văzut ss. A. C. Domșa, protopopul Blajului.

Femele credincioasă. Femelele Ileana Tărăță din Proselnici de lângă Iași s'a prezentat la parchet și a spus că soțul ei a plecat în războiu în 1916, împreună cu regimentul 13 infanterie, secția mitralieră, și de atunci, cu toate că au trecut 16 ani, nu s'a mai prezentat acasă, măcar că autoritățile militare l-au trecut în lista dispăruților, nu a celor morți. Acuma însă s'au prezentat câțiva foști camarazi de ai lui Gh. Tărăță și au adus dovezi că bietul om a murit în luptele dela Valea Hârjei. În urma acestor dovezi ea a cerut ca de aici înainte să fie trecută pe lista văduvelor de războiu. — Mai rar așa femele credincioasă.

O propunere interesantă. În articolul prim din Nr. 5629 al ziarului „Argus” din București, un ziarist face propunerea interesantă, ca statul să se scape de acei 5 mii de funcționari, cu câți are mai mulți decât ar trebui, și să-împroprietărească; dându-le fiecăruia câte 5 hectare = 8 jughere 688 stânjani, de pământ. În forma aceasta statul ar scăpa de funcționarii de cari n'are trebuință, iar de altă parte nici funcționarii fără posturi n'ar rămânea pe drumuri.

Mecanic mort pe locomotivă. Mecanicul Vasile R. Ciucă a sosit cu trenul, în ziua de 16 Ianuarie în gara Lunca Bradului, a oprit trenul în toată regula, iar pe când era să-l pornească, bietul om a căzut mort în locomotivă. Medicul de circumscripție n'a mai avut de lucru, cel mult că i-a constatat moartea în urma unui atac de inimă.

Biserica catolică în Jugoslavia. De când s'a unit și Croația și Slavonia cu Serbia veche, formând toate împreună marea stat al Jugoslaviei, catolicii sunt o mare putere în Jugoslavia. Și anume, după cum cetim în gazeta „L'Osservatore Romano” a Papei dela Roma, numărul catolicilor în Jugoslavia este de 5 milioane 607 mii, între cele 14 milioane de Jugoslavi. Dela 1921 numărul catolicilor s'a înmulțit cu 800 mii, așa că astăzi catolicii din Jugoslavia fac 40% din populația întregă, având 18 dieceze și 2 administraturi apostolice, 3810 preoți, 454 teologi la academii și 1534 candidați de teologi, precum și 1922 parohii.

Un plan de lege care nedreptățește. Dl ministru al agriculturii a făcut un proiect de lege care oprește sădirea de aici înainte a villor, îngăduindu-o aceasta numai acelor cari vor plăti către stat un impozit anual de câte 50 mil lei de fiecare hectar. — Pentru ce s'a făcut acest proiect de lege? Pentru că de o vreme încoace oamenii au început să planteze vie la șesuri, unde se fac strugurii

mai iute și mai mulți, în schimb însă nu dau vin de treabă. Vinurile din ville de pe șesuri, precum și cele din vițe neultuite, au compromis vinul românesc în fața străinătății, așa că astăzi nime nu mai cumpără vinurile noastre. Nu pe ceice vor planta de aici înainte vii noi, la deal, după cum se cuvine, ci pe ceice au plantat ville la șes și vor mai planta și de aici înainte, trebuie împiedecați să compromită vinurile românești. Dacă acest proiect ar deveni lege, ar urma ca mănoasa Câmpie a Ardealului să nu se mai poată planta niciodată cu vie și ca numai Sașii și Români din Săsimă să mai aibă vie. Nu ville ardelene, ci ville dela șes au compromis vinul românesc, acelea trebuie deci stărpite, iar aceste protejate.

Un divorț care a costat 20 milioane lei. Nevasta marelui boxer american Jocke Dempsey a cerut divorț, despărțire de bărbat. Dempsey i-a dat nevastă și averea din Hollywood și alte 40 mil dolari. Averea împreună cu suma de bani fac tocmai 20 milioane lei. Scumpă despărțire!

Ce a spus la moarte generalul Maginot. Din bătrâni se știe că omul care a ținut mult la ceva în viață, vede și trăește cu acelaș lucru chiar în ceasul morții. Așa s'a întâmplat cu generalul francez Maginot, care a fost în ultimul timp ministru de războiu al Franței. În ceasul morții vestitul general și-a reamintit de luptele din trecutul războiu. El a spus dlui Laval, prim-ministru care era lângă patul bolnavului, că să continue ceea ce a început el. Înainte de a muri a rostit: „Atacăm... atacăm... Cavalerie... Nu văd cavaleria...”

Cât aur a intrat și ieșit din America. Aurul, care nu se prea arată celor necăjiți, este pentru țările mari și bogate ale lumii o marfă de vândut ori de cumpărat ca oricare alta. Așa de exemplu se spune, că America a vândut în anul trecut aur în valoare de 466 milioane 794 mil dolari, — în bani românești cam șaptezeci miliarde de lei, — și a cumpărat aur în valoare de 612 milioane dolari adică în lei aproape o sută de miliarde. Din aurul cumpărat și vândut se vede, că în anul 1931 s'a mai adunat în America aur în valoare de 32 miliarde lei. Averea este de neînchipuit de mare, dar necazurile o întrec, căci și acolo sărăcia tulbură viața oamenilor.

O glumă bună. Se știe că Austriecii de dinainte de războiul cel mare nu se prea aveau bine cu englezii. De aceea își doreau unii altora tot răul. În Viena se joacă acum o piesă de teatru în care două persoane vorbind împreună zic: — Ia spune-mi, câtă vreme îi trebuie unei rugăciuni ca să ajungă la Dumnezeu? — Șaisprezece ani, — răspunde al doilea. — Dar de unde știi și pe asta? — În 1915 ne-am rugat lui Dumnezeu să pedepsească pe Anglia și nu ni-s'a împlinit rugăciunea decât în 1931 (căderea lirei).

Cutremur de pământ în Peru. Din Lima se anunță că în Peru s'a simțit în zilele trecute un puternic cutremur de pământ. Puterea cutremurului s'a stabilit mai ales din aceea că automobilele și carele cari erau pe drum au fost aruncate dintr'un loc în altul ca niște mingi (cotci). Unele clădiri au fost dărâmate și câteva persoane omorite.

Când nebunul se înfrățește cu cumințenia. Bine a spus cine a spus că omul din neștiutor ce e devine cumințenie, dar celce înaintează prea mult în cumințenie se apropie de nebunie. Adevărul acesta adeseori se vede în viața oamenilor. Astfel învățații nu știu cum a apărut omul mai întâi pe pământ. Religia

ne spune că l-a făcut Dumnezeu din lut și suflând în el spirit de viață făcător. Unor învățați nu le place această explicație și încearcă ei să găsească cine a fost strămoșul omului. Dar toți spun nebunii. Așa bunăoară, învățați mai noi spun că omul s'ar trage din broască. Ba un doctor din Viena zice că a scos din broaște un anumit suc care întărește mult creerile ostenite. Auzi acolo! Ni-se pare că chiar el va trebui să-l folosească întâiu, căci tare obosit trebuie să-i fie creerul, ca să poată spune asemenea prostii.

Prăpădul apelor în America de Nord. În săptămâna trecută s'a abătut o mare nenorocire asupra regiunii Misissippului. Răpându-se un zid care oprea apele prea umflate ale râului Gazzo, acestea au năpădit în larg, cuprinzând sub valurile lor inspumegate o întindere de peste 600 de mii de acri. Mai multe orașe și sate sunt în primejdie. Până acum au fost dați pradă morții peste opt mii de oameni. Toate așezările omenești au fost dărâmate și, dacă nu se vor putea opri cumva apele, nenorocirea se va întinde.

Iar ard bisericile în Spania. În Spania încă nu s'au limpezit apele. Comuniștii vreau să-și întindă stăpânirea lor și deaceia deabia s'a format republica cea nouă și oamenii sunt nemulțumiți. În cele mai multe orașe lucrătorii au declarat grevă și s'au năpustit asupra bisericilor și mănăstirilor de călugări. La Santurce și la Rochos bisericile au fost arse în întregime. Poliția a făcut mai multe arestări. Linăștea nu este însă restabilă.

Din Lunca. „În legătură cu știrea despre binecuvântarea bisericii din Lunca, publicată în Nr. gazetei din 16 Ianuarie a. c. ni-se comunică, spre îndreptare și complectare, că Dl. Dr. Victor Moldovan, avocat în Toplița Română a promis cumpărarea unui clopot bisericii din Lunca, comuna sa natală, în greutate de circa 300 kgr. Nu s'a amintit donația lui Ioan Moldovan I. Florea, care a făcut masa parastaselor cu suma de Lei 400. Și donația promisă a preotului local Ioan Borza cu Lei 6000 și a dlui notar Gheorghe Cenger Lei 4000, cari urmează a se încasa în anul curent. Se amintește și donația de 15.000 Lei a credincioșilor din parohie aflați la București”.

Pământul iar sculpă foc. Pământul pare scârbit de mișelile omenești, căci iar ne sculpă cu foc. Dupăcum se anunță din New-York în republica Guatemala, America centrală, lângă Mexic — au izbucnit trei vulcani, Acatenengo, Agua și Fuego. Lava curge cu atâta repeziciune și bogăție, încât amenință să nimicească de tot o bună parte din această țară. Trei orașe sunt până acum distruse de tot. Bucatele, cafeaua și celelalte plante, cari creșteau acolo, au fost cu totul nimicite. Se crede că un mare număr de persoane a fost cuprins de lava ceea arzătoare.

Familia lui Gandhi arestată. Se știe că Gandhi a fost arestat curând după întoarcerea sa în India din Europa. Nu mult după arestarea lui i-a fost arestată și soția și dusă în aceeași închisoare. Acum mai nou se vestește că și fiul cel mai mic al lui Gandhi, așa numitul Rambas Gandhi, a fost arestat. Incelul cu incelul întreaga familie intră la dubă.

Gumpăraji „CALENDARUL DELA BLAJ”

El cel mai bun și totdeauna cel mai ieftin calendar românesc

Intrebuintarea gunoiului

Gunoiul de grajd este un bun îngrășământ pentru pământ. Cuprinde multe materii hrănitoare de cari au trebuința plantele ca să crească și să rodească. De aceea gunoiul trebuie strâns cu îngrijire și așezat grămadă pentru ca să putrezească.

La întrebuintarea gunoiului trebuie să se țină seamă de felul pământului și de plantele ce se cultivă în acel pământ.

În pământurile argiloase se poate împrăștia gunoiu cât de mult. Apa ploilor nu spală gunoiul, de aceea gunoarea se poate face și mai rar.

În pământurile nisipoase, nu se împrăștie dintr'odată prea mult gunoiu, fiindcă apa ploilor îl spală ușor. În aceste pământuri gunoarea se poate face cât de des.

Pe pământurile grase se pune puțin gunoiu, pe pământurile sărace se pune gunoiu mai mult.

Când se pune gunoiu pe pământ, trebuie să se țină seamă și de felul plantelor ce se vor cultiva în acel pământ. Astfel când se seamănă porumb, floarea soarelui și sfeclă se dă pământului mai mult gunoiu.

Nu se poate împrăștia același fel de gunoiu în orice fel de pământ. Așa în pământurile argiloase se împrăștie numai gunoiu păios. Acest gunoiu putrezând în pământ, frăgezește pământul și îl face mai ușor de lucrat.

În pământurile nisipoase se va împrăștia numai gunoiu putred. Acest gunoiu face ca pământul să devină mai des și astfel să țină mai bine și mai mult timp apa ploilor și a zăpezilor.

Când se împrăștie gunoiul pe pământ, trebuie să se împrăștie același fel de gunoiu peste tot locul. Altfel plantele nu cresc într'o formă.

Împrăștierea gunoiului încă trebuie făcută în aceeași măsură peste tot locul.

Gunoiul cărat pe câmp, nu trebuie lăsat prea mult în grămezi, căci din cauza căldurii o parte să uscă și din cauza ploilor altă parte se scurge pe suprafața pământului. În astfel de cazuri de obicei rămâne îngrășat bine locul de sub grămadă, iar celalalt rămâne tot slab, fiindcă în gunoiul împrăștiat nu mai este putere.

Gunoiul împrăștiat pe pământ trebuie îngropat sub brazdă. Numai așa se îngrășă bine pământul.

Nu e bine să se îngroape gunoiul prea adânc, căci nu putrezește ușor și astfel nu e de nici un folos.

Când se seamănă plante, cari au rădăcini adânci în pământ, de pildă sfeclă sau porumb, se poate îngropa și mai adânc; când însă se seamănă plante cu rădăcini la fața pământului cum sunt păioasele, gunoiul nu trebuie să se îngroape adânc.

Mai bine e ca în pământul proaspăt gunoit să se sămene plante prășitoare, fiindcă acestea nu cad ca și păioasele și prin prășire se nimicesc și buruienile ce răsar din sămânța adusă cu gunoiul.

O gunoie bună ține aproape patru ani.

Taurii de prășilă

Bunăstarea plugarilor noștri se bazează în mare parte pe creșterea vitelor. Cu toate acestea la noi vitele nu sunt îngrijite și crescute dupăcum ar trebui. Dovadă sunt comunele cu câte 100—150 vaci de lapte, fără nici un taur bun.

Danezii, Nemții, Ungurii au câte un taur bun pentru 30—50 de vaci, pe când noi aproape nici pentru 100 de vaci n'avem un taur ales.

Plugarii noștri nu pun mare preț pe alegerea taurului de prășilă. Ei cred, că orice taur este bun. Din cauza aceasta au pierderi mari în fiecare an, de oarece multe vaci rămân sterpe sau dau naștere la viței piperniciți.

Trebuie să ținem tauri frumoși și de rasă curată, fiindcă în creșterea vitelor taurii au aceeași însemnătate, ca și vacile, sau chiar mai mare. În timp de un an, o vacă dă naștere la un vițel, pe când un taur poate să fie tată la 60—70 viței. Vițelul își moștenește însușirile atât dela vacă cât și dela taur. Deci, pentru gonit trebuie să întrebuintăm tauri cu însușiri bune.

Iată ce însușiri trebuie să aibă un taur bun de prășilă:

1. Să fie de rasă curată, cum sunt de pildă frumoasele rase Simmenthal, Pintzgau, Switz ș. a. Taurii, cari au această însușire, vor da naștere la viței frumoși și de rasă.

2. Să se tragă din familie bună, de pildă, bună de lapte, de muncă sau de carne.

3. Să fie sănătos și cu rod.

4. Să aibă corp și ținută frumoasă.

5. Să aibă puterea de a da (transmite) vițelilor cât mai multe din însușirile sale bune.

Taurii din rasele îmbunătățite (Simmenthal, Pintzgau) se pot folosi pentru gonit, dela etatea de doi ani, pe când cei din rasele primitive (rasele albe), numai dela 3¹/₂—4 ani.

În timp de un an, unui taur bine îngrijit i-se pot da pentru gonit 60—70 vaci.

Un taur ținut în grajd luminos și curat, hrănit cu fân bun, cu ovăs și cu alte bucate, poate să gonească până la vârsta de 8—10 ani.

Un taur urt și corcit, mănâncă și trebuie îngrijit aproape cât și unul bun, cu toate acestea dă naștere la urmași slabi. Deci, este cu mult mai bine să ținem tauri frumoși și de rasă, cari vor da viței frumoși. Astăzi mai mult decât oricând, trebuie să căutăm prin toate căile, ca să avem vite frumoase, de oarece numai vitele bune și de rasă sunt căutate și bine plătite.

Blaj, la 23 Ianuarie 1932.

Victor Oros,
profesor de economie la
Școala Normală.

Prețul cerealelor

În timpul iernii e lipsă de mult grâu. Țările europene cumpără grâu mai ales din America. Din Europa se vinde puțin grâu. Se spune, că Statele Unite vreau să împărțească grâu mult oamenilor, lipsiți de lucru. Din cauza aceasta prețul grâului se va urca atât în America cât și în Europa.

În săptămânile din urmă, prețul cerealelor s'a urcat la *Brâila* cu 500 lei la vagonul de grâu, cu 500 lei la vagonul de orz, cu 1000 lei la vagonul de orz, cu 1000 lei la vagonul de porumb.

La *Chicago* prețurile s'au urcat la grâu cu 1,100 lei, la secară cu 1,700 lei și la porumb cu 1,600 lei vagonul de 10,000 kilograme.

Prețul cerealelor în țară

Prețurile se înțeleg în lei pe suta de kgr.

La *Brâila*: grâu calit. I 295 lei, calit. II 265 lei, secară 255 lei, orz 275 lei, ovăs 315 lei, porumb 162 lei, mei 245 lei, fasole 285 lei, mazăre 265 lei.

La *Galati*: grâu calit. I 300 lei, calit. II 285 lei, secară 230 lei, orz 275 lei, ovăs 280 lei, porumb 175 lei, mei 240 lei, fasole 260 lei.

La *Constanța*: orz 285 lei, porumb 180 lei, mei 230 lei.

La *Basargic*: grâu 275 lei, secară 237 lei, orz 250 lei, porumb 132 lei, fasole 255 lei.

La *Bălți*: grâu calit. I 280 lei, calit. II 255 lei, secară 175 lei, orz 230 lei, ovăs 290 lei, porumb 135 lei, fasole 290 lei.

La *Timișoara*: grâu 225 lei, orz 250 lei, ovăs 290 lei, porumb 170 lei.

Prețul cerealelor în străinătate

La *Chicago*: grâu 342 lei, secară 270 lei, ovăs 248 lei, porumb 255 lei.

La *Winnipeg*: grâu 340 lei, secară 271 lei, orz 265 lei, ovăs 280 lei.

La *Liverpool*: grâu 358 lei, porumb 255 lei.

La *Hamburg*: grâu 340 lei, orz 362 lei, ovăs 268 lei, porumb 224 lei.

La *Buenos-Aires*: grâu 267 lei, porumb 189 lei.

La *Hamburg*: grâu 260 lei, ovăs 190 lei, porumb 180 lei

Prețul oleioaselor

Floarea soarelui: la Constanța	240 Lei
In: la Constanța	440 "
la Winnipeg	590 "
la Hamburg	520 "
la Buenos-Ayres	410 "
Rapița la Constanța	410 "
Semința de lucernă: la Timișoara	1800 "
Semința de trifoiu: la Timișoara	2800 "

Ce s'a vândut peste graniță

În cursul lunii Decembrie 1931 s'au vândut prin vama Constanța:

Porumb	49 vagoane
Ovăs	22 "
Grâu	4 "
Semința de floarea soarelui	2 "
Fasole	2 "
Meiu	241,681 kilograme
Rapița	265,702 "
Secară	165,630 "
Semința de in	205,163 "
Măzărice	234,474 "
Linte	22,000 "
Mazăre	27,850 "
Sămânță de dovleac	36,125 "
Sămânță de cânepă	164,114 "
Sămânță de mac	189 "
Tărâțe de grâu	1,717 "

Nuci cu coajă	34,430 "
Nuci curățite	3,820 "
Prune uscate	1,200 "
Mături de paie	700 "
Tutun	5,293 "
Oi	1,022 capete
Capre	18 "
Berbeci	632 "
Vaci	20 "
Viței	12 "
Armăsari	4 "
Unt topit de oaie	12,389 kilograme
Brânză	6,578 "
Salamă	486 "

Prețul banilor

Franc francez	6,64 Lei
Lire sterline	580— "
Dolar	167,75 "
Franc belgian	23,50 "
Lira italiană	860 "
Franc elvețian	33,10 "
Coroana cehoslovacă	4,98 "
Șiling austriac	19,60 "
Marca germană	40,00 "
Pengő	22,75 "
Florin olandez	68— "
Drachma	2,10 "
Zlot	18,90 "
Dinar	2,95 "
Lire turcești	79— "
Leva	1,11 "
Napoleon de aur	695— "
Lira sterlină aur	835— "

Uscătoria de porumb dela Constanța

La Constanța este o uscătorie de porumb. În aceasta uscătorie se pot usca odată câte 5—6 vagoane de porumb. Ori cât de jilav ar fi porumbul, aici se poate usca bine și apoi se poate înmagazina pe vreme îndelungată, ori se poate încălca pentru a se trimite peste graniță. Taxa pentru uscare este de 1200—1400 lei la vagonul de zece tone.

Statuia cea mai mare. Rușii vreau să facă lucruri mari și mai ales să arete prin ele lumii întregi că sunt foarte fericiți și mulțumiți de bolșevism. Ca să arate acestea ei vor ridica acum lui Lenin o statuie care va fi mai mare decât toate statuile din lume. Înălțimea statuii va fi de o sută și zece metri. Ea va fi făcută în portul Leningrad și va servi și ca far luminător al mării.

Păr. I. M. în V. E cam greu să Vă împlinim cererea, deoarece ar trebui să dăm deodată două „Gr. S.” ca să ajungem la celeace doriți Sf.-V. Ne vom socoti însă cumva și vom încerca să Vă împlinim dorința.

Diul Nicolae Nistor în C. patru puncte ne deosebesc pe uniți de ortodocși 1, că ortodocșii cred că Spiritul Sfânt purcede numai dela Tatăl, pe când noi zicem că purcede și dela Fiul, 2. Ei spun că în lumea cealaltă nu este decât rai și iad, noi zicem că mai e și purga-

tor. 3. Ei spun că sf. Cumnecătură nu se poate face decât cu pâine dospită, noi că, în caz de lipsă, și cu pâine nedospită, căci de aceea a mâncat și Isus la cina cea de taină. 4. Ei cred că mai marele bisericii este în fiecare țară patriarhul ori mitropolitul, pe când noi zicem că cel mai mare peste întreaga biserică este urmașul sf. Petru, Papa dela Roma.

Cele trei puncte dintâi sunt mai greu de înțeles și ortodocșii nici nu se leagă așa de tare de ele. Adevăratul punct, pentru care s'a făcut desbinarea între biserică apusului și a răsăritului, este punctul al patrulea. Despre acest punct puteți citi cele de lipsă în cârticica „Legea strămoșească” pe care o puteți primi, în schimbul alor 17 lei, dela Librăria din Blaj.

Diul T. Gh. în V. Publicăm cu drag cele trimise, și așteptăm să Vă împliniți făgăduința făcută în partea a doua a scrisorii D. Voastre, de a face o cât mai intensivă propagandă acestei gazete, care de 14 ani lucră, din curat idealism, la luminarea și moralizarea poporului dela sate.

Diul T. C. în B. Ne pare bine de cele ce ni le-ai scris, și mai ales ne pare bine că ai învățat singur a citi și a scrie. Cele scrise nouă sunt bune, dar prea multe sunt mestecate peste olaltă. De aceea ar fi bine să ne mai scrii, când trimiți ceva la foaie, numai despre un singur lucru, ca noi să putem alege ceea ce este potrivit pentru gazetă. Așa face badea Cupcea din Brebul Maramureșului, care ne scrie câte un gând bun al D. Sale, pe care noi îl tipărim dacă-l aflăm de bun. Doamne ajută și la revedere!

Diul A. C. cantor în B. Se vede că atunci s'a străcurat o greșală regretabilă în gazetă la Poșta Gazetei. Colindele D. Voastre s'au confundat cu ale altuia, în vraful de colinzi ce avem pe masa redacției. Dacă nu s'au publicat, se vede că n'au fost aflate destul de bune, ori apoi s'au pus deoparte pentru anul viitor. La orice redacție este adecă o noimă după care se cumpănesc articolii intrați la redacție. Un lucru însă este sigur, că dacă nu s'a publicat un articol, abunăseama i-s'a aflat vreo greșală oarecare. Așa este și cu poeziile. Nime nu are voie să se supere pe redacție, dacă nu i-a publicat poezia ori articolul, pentru că aici nu se lucrează cu răutate, ci spre binele cetitorilor.

Am primit câte 100 Lei dela următorii: Ana Buzgar P., Nicolae Sălăgean, Augustin Weiss, Pop Avram, Biserica Prodănești, Ioan Coman, Ioan Peteanu.

Câte 160 Lei: Mateiu Vasile, Teofil Hossu, Valer Platon, Ioan Bochiș, Of. parohial Timișoara, Of. parohial Șard, Farcu N. Gh., Nicolae Husariu.

Câte 180 Lei: George Pop Vasu, Ioan Pop, Ilie Urețeanu, Nicolae Berbecari a. A., George Câmpeanu, Laszlo Ioan, Iuga Emilie, Ioan Băcilă, Teodor Neagă, A. Boeriu, Crișan Ioan, Ioan Pinteș, Văd. Maria Catariș, Moldovan Vasile, Aurel Costea, Lazar Caba, Păcurar Ioan, Ioan Urian a. A., Ioan Surdu, Iuliu Miclea, Tertulian Micu, Teodor Petelean, Nicolae Nistor, Andraș George, Câmpianu Vasile, Filip Wiercinski.

Câte 200 Lei: Cionca Petru, Florea Socolean, Turdean Nicolae, Vasile Turcu I. M., Ioan Botea.

Câte 360 Lei: Vasile Merlas, Iustina Hălmău, Ioan Munteanu, Pinteș Dumitru, Aurel Grif.

Ate sume: Costescu Iosif 75; Vasile Harșia 240; Ștefan Tomuța 150; Gligor Fetuța 196; Dumitru Nistor 83; Of. parohial Lighed 83; Ștefan Stupariu 165; Tomcean Dumitru 80; Teodor Tomă 80; Blaga Ilie 45; Pop Grigore 80; Ardelean Nicolae 195; Venter Antoniu 170; Ioan Pop 113; Botoș George 135; Ioan Mănean 130; Emanoil Crețu 320; Marea George 163; Trif Mănițon 233; Diomid Ciulea 20; Alex. Ruc 170; George Câmpian 90; Ioan Rațiu 340; Of. parohial Calvaser 300; Riș Iosif 260; Ioan Dărăbant 60; Vasile Pop 80; Ioan Spinean 243.

Redactor: IULIU MAIOR.

Cere numai decât „CALENDARUL DELA BLAJ”.
să vezi, ce minunat este. Costă numai 15 lei.